

РЕШЕНИЕ

№ 1868

гр. София, 05.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 12.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **11065** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 42, ал. 10 от ЗИХУ.

Образувано е по жалба на М. И. Г. от [населено място] против Заповед № 1389/04.11.2011г. на директора на ДСП – К. село, потвърдена с решение № РД-01-538/25.11.2011г. на директора на РДСП – С. град.

Жалбоподателката оспорва отказа да ѝ се отпусне добавка за социална интеграция в размера определен в чл. 42 г, ал. 2 от ЗИХУ въз основа на молба- декларация от 14.10.2011г. за проведено балнеолечение.

Ответникът - директорът на ДСП- К. село, [населено място], чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С молба - декларация с вх. № ЗИ-502-1389 от 14.10.2011г., депозирана в ДСП- К. село, М. И. Г. е отправила искане по реда на чл. 28 от ППЗИХУ за отпускане на добавка за социална интеграция за проведено балнеолечение съгласно чл. 42, ал. 2, т. 4 от ЗИХУ. Към молбата - декларация са приложени копие на ЕР на ТЕЛК № 0484 от 064 от 08.04.1999г. с определена I група инвалидност с чужда помощ; медицинско направление с изх. № 1378/30.09.2011г. от д-р Л. П., с което жалбоподателката е изпратена на балнеолечение в СБР- НК ЕАД- филиал К.; два броя разходооправдателни документи за предоставени комплексни здравни услуги от 05.10.2011г. до 11.10.2011г.. Видно от фактура № [ЕГН] от 05.10.2011г. и фискален бон от същата дата Г. е

заплатила за предоставена комплексна здравна услуга за 7 дни престой в СБР- НК ЕАД- филиал К. сумата от 211.50 лв. На фактурата на жалбоподателката не е отбелязано, че има придружител. От приложената в преписката служебна бележка от 12.10.2011г. на директора на СБР НК ЕАД – филиал К. се установява, че Н. Д. Я. е била придружител при лечението на жалбоподателката за периода от 05.10.2011г. до 11.10.2011г., като разходите в общ размер на 423 лева са заплатени по фактура № [ЕГН] и фактура № [ЕГН].

Обстоятелството, че Н. Я. е била придружител на М. Г. Видно се удостоверява и от писмо изх. № 833/09.11.2011г. на директора на СБР НК ЕАД филиал К., в което се посочват какво се включва в заплатената комплексна здравна услуга, както и че е провеждала лечение.

При тези фактически данни, с обжалваната заповед директорът на ДСП - К. село е отказал месечната добавка за социална интеграция в предвидения по чл. 42г, ал. 2 от ЗИХУ двоен размер за придружителя, на основание т.3 от указателно писмо изх. № 9100/230.30.09.2011г. на изпълнителния директор на АСП.

Отказът е обжалван пред директора на РДСП – С. - град, който с решение № РД 01-538/25.11.2011г. го потвърждава изцяло.

В хода на съдебното производство жалбоподателката представя писмо с изх. № 942 от 12.12.2011г. на Директора на СБР- НК ЕАД- филиал К., с което се потвърждава, че Я. е придружител на Г. по време на 7- дневния престой в СБР- НК ЕАД- филиал К. през м.10.2011г. От приложената към писмото служебна бележка с дата 09.12.2011г., издадена към фактура с № 323255, се установяват размера на разходите на придружителя Н. Я. през периода 05.10.2011г.-11.10.2011г. - 18.60 лева на ден, включващи разходите за нощувка, храна и медицинска застраховка.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 3 във връзка ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество и след проверка на първоначалния индивидуален административен акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 42, ал.7 от ЗИХУ – длъжностно лице при ДСП – К. село, на което надлежно овластено от директора на ДСП – К. село със Заповед № РД09-004/15.01.2010г., в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила по чл. 35 във връзка с чл. 9, ал. 4 от АПК, но в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона по чл. 2 от ЗИХУ.

Съгласно чл. 42, ал. 1 от ЗИХУ хората с трайни увреждания имат право на месечна добавка за социална интеграция според индивидуалните им потребности, съобразно вида на увреждането, степента на намалена работоспособност или намалена възможност за социална адаптация. Според чл. 42, ал.2, т.4 от ЗИХУ, месечната добавката за социална интеграция е диференцирана и представлява парични средства, които допълват собствените доходи и са предназначени за покриване на допълнителни разходи за балнеолечение и рехабилитационни услуги. По силата на чл. 42г, ал. 2 от ЗИХУ лицата с трайни увреждания с определена чужда помощ получават двойния размер на добавката за покриване на разходите за един придружител, ако ползват такъв.

Съгласно чл. 28, ал.1 от ППЗИХУ добавката се изплаща след представяне на разходооправдателен документ за извършеното балнеолечение или рехабилитационни услуги в едномесечен срок от крайната дата на ползването им. В настоящия случай жалбоподателят е представил две фактури - с № 491273 и № 491271 от 18.10.2011г. и два фискални бона към тях за заплащане на комплексна здравна услуга за себе си с обща стойност 209.00 лв. и за Я. М. с обща стойност 208.00 лв., като на фактурата за заплащане на нейните разходи е отбелязано, че същата е придружител на жалбоподателя. Това обстоятелство се установява и от представената пред настоящата съдебна инстанция служебната бележка, издадена от СБР - НК ЕАД - филиал „Св. М.”, [населено място], в оригинал от дата 18.10.2011г.

От съвкупната преценка на доказателствата по делото, следва да се приеме, че в разглеждания случай са налице кумулативно предвидените от чл. 42г, ал. 2 от ЗИХУ предпоставки за получаване от жалбоподателката на двойния размер на добавката - лицето е с трайни увреждания I група инвалидност, с определена чужда помощ и е ползвало придружител при проведеното балнеолечение и рехабилитация.

В разглеждания случай още в хода на административното производство от страна на СБР НК ЕАД филиал К., с писмо изх. № 833/09.11.2011г. е установено, че Н. Я. е придружител на жалбоподателката по време на проведеното от нея балнеолечение и рехабилитация. Ползването на придружител и дневните разходи за него се установяват и от представената пред настоящата съдебна инстанция служебна бележка с дата 09.12.2011г., издадена от СБР - НК ЕАД - филиал К. – обстоятелства, които на основание чл. 142, ал. 2 от АПК следва да бъдат взети предвид при преценката за материалната законосъобразност на оспорения отказ за изплащане на добавката за социална интеграция по чл. 42г, ал. 2 от ЗИХУ. С това са изпълнени законовите изисквания за представяне на разходооправдателни документи по смисъла на чл. 28 от ЗИХУ.

При това положение отказът да се изплати двойния размер на добавката по чл. 42, ал.2, т. 4 от ЗИХУ се явява издаден в противоречие с материалния закон и не съответства на целите на закона, визирани в чл. 2 от ЗИХУ - подкрепа на хората с увреждания и техните семейства и създаване /не и ограничаване/ на условия и гаранции за социална интеграция на хората с увреждания и упражняване на правата им.

Действително указанията на изпълнителния директор на АСП изх. № 9100/230 от 30.09.2011г., на които се позовава ответникът са задължителни за директорите на ДСП и длъжностните лица, като част от административната структура на тази администрация, но с така дадените указания не могат да се въвеждат нови условия за надлежното упражняване на правото на социална интеграция на инвалидите извън тези посочени в ЗИХУ и нормативните актове по неговото приложение. В тази връзка следва да се посочи, че цитираните в оспорения акт указания не въвеждат нови изисквания за удостоверяване на обстоятелството за ползван придружител при проведено балнеолечение и рехабилитация на хората с увреждания, а дават разяснения какво представлява „комплексната здравна услуга”, която се заплаща на лечебните заведения и че при доказано провеждане на балнеолечение и/или рехабилитационни услуги от правоимащото лице, удостоверени коректно с разходооправдателен документ, добавката следва да се изплати. Според указанията – заплащат се всички разходи на придружителя, които са били задължителни и обвързани с ползване на правото на правото от обслужваното от него лице с увреждане – това са разходите за храна, нощувка, застраховка и задължителни такси. Следователно обстоятелството, че

разходите за ползвано от придружителя медицинско обслужване са изключени от задължителните разходи, които подлежат на репарирание, не е пречка за изплащане на добавката по чл. 42г, ал.2 от ЗИХУ, при положение, че са налице всички законови изисквания за това.

Предвид всичко изложено, се налага краен извод за наличие на основанията по чл. 146, т.4 и т. 5 от АПК за отмяна на заповедта в обжалваната част.

Жалбоподателката отговаря на всички материалноправни условия, предвидени в ЗИХУ за отпускане на заявената в молбата ѝ от 14.10.2011г. социална добавка в определения от закона двоен размер. Тъй като това правомощие е от изключителната компетентност на административния орган, на основание 173, ал.2 от АПК, преписката следва да бъде изпратена на Директора на дирекция “Социално подпомагане” – К. село, [населено място] за издаване на нова заповед за отпускането на социалната добавка в определения от чл. 42 г, ал. 2 от ЗИХУ размер, при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 във връзка с чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд, С. - град, I отделение, 11-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 1389/14.11.2011г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – К. село, [населено място], потвърдена с Решение № РД 01-538/25.11.2011г. на Директора на РДСП, С. - град, в частта, с която на М. И. Г. от [населено място] е отказана месечна добавка за социална интеграция за придружител на основание чл. 42г, ал.2 от ЗИХУ.

ИЗПРАЩА преписката на директора на Дирекция “Социално подпомагане” – К. село, [населено място] за решаване на въпроса по същество при спазване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на материалния закон.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: